И старецa млъкна... горѣщи сълзи
Въ очитѣ му ~~безстрастни~~ кротки блѣснаха...
На тежки страданья, на лоши бѣди -
Плодъ кисело-безвкусенъ тѣ бѣха.
Предъ него се мѣркатъ миналитѣ данье,
~~Незапомнени~~ дни пълни съсъ буря ужасна
Той чува: — жена му го още кълне,
И праща на лишение страшно...
Гърмежи и пушекъ, проклятья и плачъ,
Лица побледнѣли, печални...
И работи ножа на грозний палачъ -
Дѣла безобразни и кални....
О, сцени позорни, о, ужасенъ видъ, —
Картина за звѣра прилична!...
~~И старецa~~ бащата безсиленъ, душевно убитъ,
Въ обятья синовни припадна.....

* * *

— Ти преди ме пита, Петре:
„Що се тамо блѣска?“—
Туй не Янтра бързотечна
Канаритѣ плѣска...
Тамъ юнаци сѫ премичатъ
Горѣ на Балкана..
Тѣ за майка мила тамо
Мъртви ще останатъ....
Тичай, синко, — настигни ги
И другарь стани имъ..
„За свобода, за свобода
И азъ ще мрѫ!“ — викни имъ.
Много здравье и отъ мене
На отборъ юнаци
Нѣка сяйно се развяватъ
Тѣхнитѣ байраци
Нѣка Господъ имъ дарува
Славна смъртъ — побѣда?
Въ тѣхъ — кажи имъ — избавителъ
Българина гледа~~тъ~~
Хайде, Петре, младъ юнакъ си,
Пъленъ съ мъжки сили..—
Майка кръвь горѣща, силна
Ври въвъ твоитѣ жили
Трѣпна Петъръ, викъ испусна,
Млъкна и отслабна,
Но минута — и той силенъ
Ножъ и пушка грабна!
Той юнацитѣ завидѣ
Средъ горета тъмна,
„Съ Богомъ!“ каза, позасмѣ се
И отблизо гръмна.
А баща му съ тѣга, ясна
Гледка се обърна.
„Богъ на помощь!“ не му ~~извика~~
Па назадъ се върна.....

— o —